

MISSIVA.com

BUTLLETÍ ELECTRÒNIC
TARRAGONA DE LA
DE GENEALOGIA,
SIGIL · LOGRAFIA,
NOBILIÀRIA

DE LA DELEGACIÓ DE
SOCIETAT CATALANA
HERÀLDICA,
VEXIL · LOLOGIA I
(SCGHSVN)

Any IV

1

febrer de 2006

2

EDITORIAL

3

ARTICLES

Manel Güell. "El jurista Jeroni Guerau i la seva família"

8

Josep M. Grau. "Genealogies i fotografies"

10

NOTÍCIES

14

RECENSIONS

S.-J.ROVIRA I GÓMEZ. *La baixa noblesa de la Conca de Barberà a l'edat moderna*; P.MOLAS RIBALTA. *L'alta noblesa catalana a l'Edat Moderna*; S.-J.ROVIRA I GÓMEZ. *La baronia de Torredembarra*; R.FONTANALS I M.MOLINA. "Catàleg del fons de Queralt de la Biblioteca de Catlaunya"; E.BASSEGODA. "Els senyors del castell de Sant Mori al segle XV"; J.BOLOS. "Hug Roger, comte de Pallars"; J.BUYREU. *Institucions i conflictes a la Catalunya moderna*; S.-J.ROVIRA I GÓMEZ. "Nova aportació al coneixement dels nobles siscentistes tortosins"; M.GÜELL. "Els Judice de Rapallo, militars i castlans de Tamarit"; J.ROIG. "Els nobles d'Alcanar al segle XVIII"...

25

AGENDA

Edita: Delegació de Tarragona de la SCGHSVN

Coordinador: Manel Güell (mguell@altanet.org)

Col·laboradors: Josep M. T. Grau i Pujol, Roser Puig i Tàrrrech, Jordi Rovira i Soriano, Reial Societat Arqueològica Tarraconense, Arxiu Històric de la Diputació de Tarragona, Arxiu Històric Arxidiocesà.

EDITORIAL

El juny de 1993, va aparèixer el primer número dels “Fulls d’informació històrica i opinió cultural”, sota la capçalera de “MISSIVA”. Al llarg de 14 números, va anar sortint amb relativa regularitat, oferint fins a una trentena d’ articles de genealogia, història i nobiliària local, i més de 60 recensions.

Des de la Delegació de Tarragona de la SCGHSVN volem reemprendre la tasca divulgativa, amb MISSIVA.com, fent una aposta per adaptar-nos als temps. L’edició digital, més econòmica, assequible, versàtil i ràpida de fer i de trametre, és l’opció, avui per avui, més adequada per redistribuir cap a tots els socis, les notícies i aportacions que ens arriben. En aquest sentit, no perdem l’ocasió d’oferir MISSIVA.com de plataforma de difusió per a tots aquells que hi vulguin ciberpublicar articles o aportin referències bibliogràfiques o notícies relacionades, d’aprop o de lluny, amb la genealogia, l’heràldica, la sigil·lografia, la vexil·lologia o la nobiliària. Del nombre i voluntat d’aquestes aportacions, dependrà, en gran mesura, la regularitat de MISSIVA.com.

Comencem amb un format senzill i limitat, sense gaires detalls tècnics i amb una interfície que, pels més entesos en la matèria, pot semblar poc curosa. Tanmateix, pretenem reequilibrar aquesta precarietat de coneixements informàtics, amb un format digne i un contingut que per la seva qualitat pugui satisfer el lector. Amb el temps i la col·laboració de tots, esperem millorar en tots els aspectes.

EL JURISTA JERONI GUERAU I LA SEVA FAMÍLIA *

Nat a Tortosa a finals del segle XVI, Jeroni Guerau seguí la carrera de les lleis, igual que el seu pare Miquel-Joan, que era originari de Torrelles de Segre. El 1615 es doctorà en ambdós drets a la ciutat de l'Ebre, havent-se maridat, poc abans, amb Maria Anna Marcella, ja que el seu fill gran, Josep, degué néixer aquell mateix any.

El Dr. Guerau, ha estat tristament famós per formar part de la negra nòmina de magistrats de la Reial Audiència que durant la revolta dels Segadors van ser iradament perseguits i impiament assassinats per la turba descontrolada. La historiografia s'ha ocupat de la seva trajectòria política i del seu desgraciat final, descuidant una mica les dades familiars. Ens agrada pensar que ara podem completar aquesta llacuneta.

La carrera de jurista

Un cop doctorat y amb la família formada, Geroni Guerau no tardà en passar a provar fortuna a Barcelona, i després d'haver estat advocat de la religió de Montesa, fou assessor de la Diputació del General. En aquest càrrec, formà part, el 1622, de l'ambaixada dels diputats a la Cort de Felip IV per demanar-li que vingués a jurar les Constitucions[1]. Més tard, aconseguí entrar a la Reial Audiència i treballar per la Corona (1627). Malgrat les acusacions de corrupció i els múltiples processos que patí, era considerat, junt amb Felip Vinyes, un lletrat notable, molt per damunt de la resta de companys de l'Audiència. El 1634, com a jutje comissari del Breu, el virrei duc de Cardona l'envià a Vic a resoldre el contenciós del pagament de les *dècimes*, al que s'hi negava el Capítol[2].

Durant la guerra contra França (1635), la Corona mobilitzà tots els seus funcionaris per tal de pressionar les universitats catalanes i coordinar-ne la cooperació. El país, desacostumat a crisi militars i polítiques com aquella, no respongué del tot als requeriments que des de la Cort reclamava el Comte-duc d'Olivares. Això obligà a exercir una pressió constant sobre el país que acabaria sent insuportable i, el 1640, fatal. En aquella avinentesa, resultava temptador destacar en el zel per congraciar-se amb la Corona, i el Dr. Guerau, semblava disposat a fer-ho. Des d'almenys 1638, que era al Camp de Tarragona, convertint-lo en la seva base d'operacions per a l'aixecament de lleves, lleves de soldats-veïns que serien trameses a la campanya per a la recuperació de la fortalesa de Salses (1639). Guerau exercí el seu càrrec sense miraments i de forma cruel[3], cosa que li valgué la rancúnia eterna del poble menut.

Persecució i mort

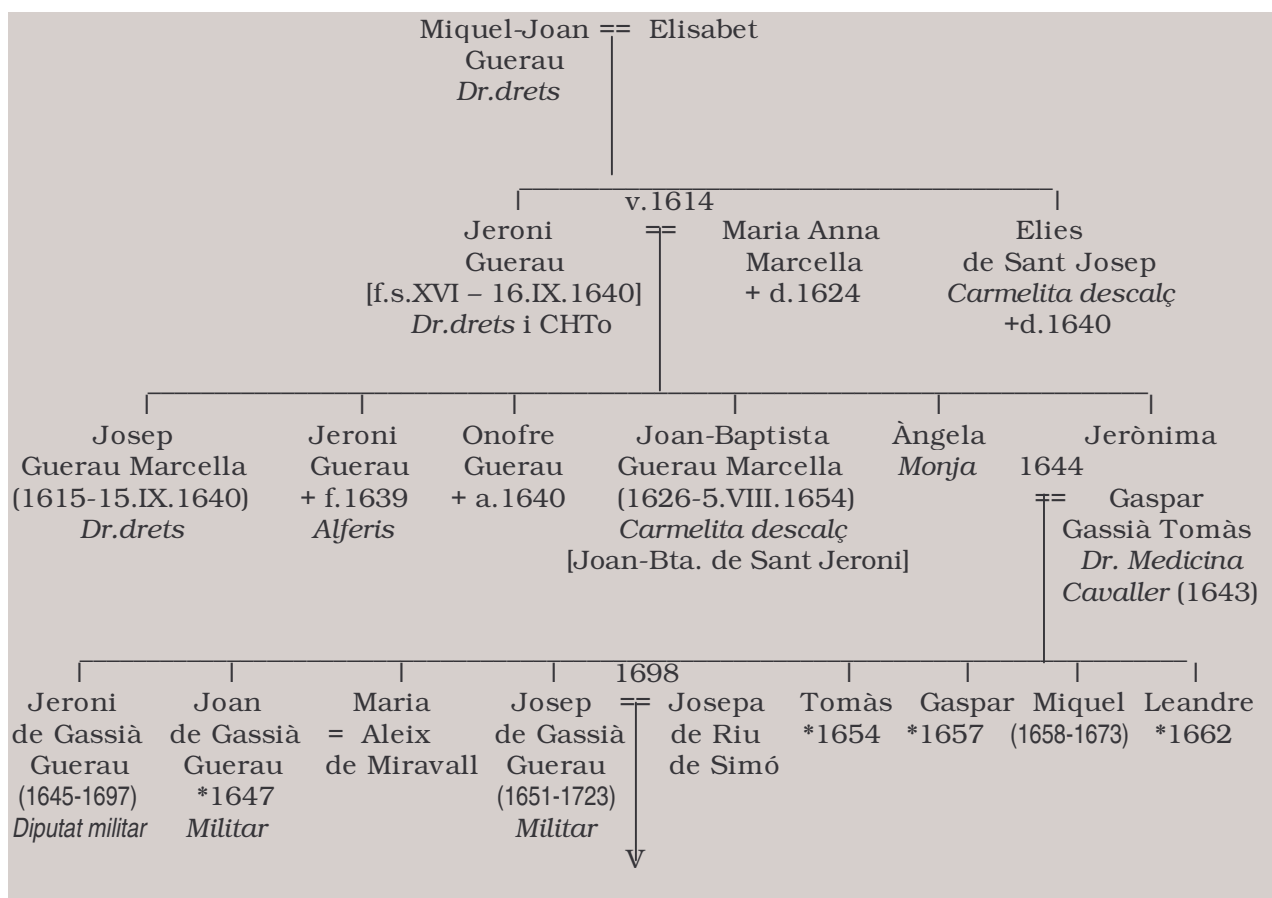
L'anomenada "Revolta dels Segadors", fou un fenòmen social que el 1640 sacsejà les bases del poder monàrquic amb innumerables brots de violència, no solsament a Barcelona i a les principals ciutats, sinó pràcticament a tot el país. A la capital catalana, es traduí amb un seguit d'aldarulls que es van caracteritzar tant per la seva virulència com per ser impossibles de controlar. En els successius motins que va patir la ciutat, anaren caient les víctimes d'aquella crisi, principalment, oficials reials, militars, però sobretot, els magistrats de la Reial Audiència.

De bell antuvi, el Dr. Geroni Guerau s'havia hagut d'ocultar per tal de no ser vist per ningú, ja que se sabia un dels objectius principals de la turba revolucionària. Aquesta, havia assaltat les seves propietats immobles, i les havia destruïdes i incendiades, causant-li una pèrdua estimada en més de 50.000 ducats. A Tortosa, Guerau fou propietari d'unes cases al carrer Taules Veles, on s'aixoplugaren els pares trinitaris quan s'enderrocà el seu convent de Sant Blai, i també d'una casa al carrer de la Ciutat o Cruera, que obrí el 1624[4].

A mitjan setembre (1640) el Dr. Guerau cregué arribada l'ocasió per abandonar la ciutat d'incògnit quan el diputat reial Josep-Miquel Quintana havia de partir cap a Tortosa per controlar la fidelitat d'aquella ciutat. Al portal de Sant Antoni s'hi aplegà tota la comitiva que l'acompanyaria, uns tres-cents milicians mal armats, un grup de cavallers, i algun enginyer expert en fortificacions[5]. Guerau, acompanyat dels seus dos fills, Josep i Baptista, i d'un criat, hi acudí en carrossa coberta, amb la intenció de mesclar-se emmig del seguici i passar desapercebut. No pogué ser[6]. Uns guàrdies van advertir la presència sospitosa de la carrossa amb les cortines abaixades i volguéren registrar-la, els de dins s'hi resistiren, els guàrdies pugnaren per entrar i, quan aconseguiren obrir la porta es trobaren amb un tret de pedrenyal disparat pel fill gran del Dr. Guerau. El tret causà un enorme rebombori i tothom es llençà a sobre de la carrossa per linxar els seus ocupants. Així que els consellers hi pogueren posar una mica d'ordre, hom pogué copsar el trist balanç de l'esbatussada: el Dr. Berard estava malferit *“de una pedreñalada y de algunes puñalades...”*[7], el seu fill gran jeia mort i la resta d'acompanyants havien desaparegut, fent-se escàpols com millor van poder. Els consellers intentaren protegir al magistrat, més aprop de l'altra món que d'aquest, i el traslladaren a l'església de Sant Antoni custodiat per un escamot de mosqueters i una companyia de cavalls, amb intenció d'acabar de rescatar-lo amb més garanties. Tanmateix, la remó pujava de to, ja que els esvalotadors s'anaven concentrant a la porta de l'església, cada cop més enfurismats. Al final, es van precipitar els esdeveniments, i desfermades les passions un nombrós grup de dones embogides assaltaren l'església, el capturaren, l'arrossegaren cap a fora y un cop emmig del carrer l'apunyalaren fins a matar-lo. En la seva obsessió, dedicaven cada punyalada a Déu, al rei i a la pàtria, successivament, fins a deixar el cadàver totalment desfigurat, i llavors es dedicaren a arrossegar-lo nu pels carrers.

Geroni Guerau havia entrat en religió a l'enviudar de Maria Anna Marcella, matrimoni del qual va ser pare d'una considerable mainada: Josep, Geroni, Onofre, Joan-Baptista, Àngela y Gerònima. El gran, havia acudit a servir en la campanya militar de Salses (1639), y produïdes les alteracions a Tortosa fou temptejat pels caps de la contrarevolució d'aquella ciutat, on servia a la Corona;

morí aquell 15 de septiembre de 1640, als 25 anys, defensant el pare de la turba revolucionària[8]. Geroni, havia acudit també a Salses como alferis de la companyia del Consell de Barcelona, y morí durant la campanya militar, éssent enterrat a l'eglésia dels Carmelites Descalços de Perpinyà[9]. També un altra dels fills l'havia premort, Onofre, sebollit al convent d'Scala-Dei, junt amb la seva madre[10]. Joan-Baptista, el menut (*1624) que acompanyava el pare el fatídic dia del seu assassinat, pogué escapar de les ires dels amotinats i ser posat sa i estalvi per gent pietosa. El desembre de 1641 professà a Barcelona com a carmelita descalç (Joan Baptista de Sant Jeroni), més tard fundà el convent de Vic, i acabà els seus dies a Barcelona el 5 d'agost de 1654[11]. Les dues filles van passar a viure a Tortosa, Àngela fou monja a la Ràpita, i Gerònima casà vers 1644 amb el doctor en medicina Gaspar Gassià Tomàs, elevat a la dignitat de cavaller un any abans, aportant un dot de 2.500 ll.; de l'enllaç nasqueren tres fills, els dos barons, Joan i Josep, foren militars[12].

ARBRE GENEALÒGIC DELS GUERAU DE TORTOSA: AG, 1614/1723, 4x22
 BUB, ms. 992, f. 259-265; SEGISMUNDO DEL ESPÍRITU SANTO, C.D. *Monumentos...*, f. 395-414; ROVIRA I GÓMEZ [1997] 135-138; ROVIRA I GÓMEZ [1999] 91-96.

* Hem d'encetar l'espai de notes del text agraïnt l'aportació documental feta per Enric Querol, sense la qual, no hauríem pogut completar l'arbre genealògic d'aquests Guerau.

- [1] *Dietari de Jeroni Pujades, III (1621-1625)*. Ed. a c.d. Josep M. Casas Homs. Barcelona: Fundació Salvador Vives Casajuana, 1975, p. 332, annex 51. Les dades sobre els càrrecs que ocupà i promocions, els hem extret dels *Dietaris de la Generalitat de Catalunya*. IV (1611-1623). Barcelona: Generalitat de Catalunya, 1997, p. 609 y 848; V (1623-1644), p.208, 1.077 y 1078.
- [2] PALOS, JOAN LLUÍS, *Els juristes i la defensa de les Constitucions*. Joan Pere Fontanella (1575-1649). Vic: Eumo, 1997, p. 100; SIMÓN I TARRÉS, ANTONI (ed.). *Cròniques de la Guerra dels Segadors*. Barcelona: Fundació Pere Coromines, 2003, p. 98 n.21, 99 y ss.
- [3] *Apoyos de la verdad catalana opugnada por un papel que comienza La justificación Real...* [Barcelona, 1640]. Que la revenja dels segadors contra Guerau fou per causa de la seva actuació durant les llesves de la campanya de Salses, ja ho destacava ROVIRA I VIRGILI, ANTONI. *Història de Catalunya*. VIII. Bilbao: La Gran Enciclopedia Basca, 1979, p. 133 i 183.
- [4] Arxiu de la Corona d'Aragó [=ACA], *Consell d'Aragó* [=C.A.], llig. 507; MUÑOZ I SEBASTIÀ, JOAN-HILARI; QUEROL COLL, ENRIC. *La Guerra dels*

Segadors a Tortosa (1640-1651). Valls: Cossetània Edicions, 2004, p. 104; Arxiu Històric Comarcal de les Terres de l'Ebre [=AHCTE], *Fons notarial*, manual 1.621 [Enric Coll].

[5] FLORENSA I SOLER, NÚRIA; GÜELL, MANEL. "Pro deo, pro regi, et pro patria" *La revolució catalana i la campanya militar de 1640 a les terres de Tarragona*. Barcelona: Fundació Salvador Vives Casajuana / Òmnium, 2005, p. 169 i ss.

[6] Són nombroses les fonts que relaten la tràgica fi del magistrat Berart en el context de les revoltes del 1640. Biblioteca Nacional de Madrid [=BNM], *Manuscritos*, reg. 2.371, f. 5-6v.; *Cartas de algunos padres de la compañía de Jesus sobre los sucesos de la monarquía entre los años de 1634 y 1648*, en: *Memorial Histórico Español*. Madrid: Imprenta Nacional, 1865, t. XVIII, p. 45; RUBÍ, BASILI DE (ed.). *Les Corts Generals de Pau Claris*. Barcelona: Fundació Salvador Vives Casajuana, 1976, p. 135-139; ROVIRA I VIRGILI [1979] 182; PALOS [1997] 122-123; SIMÓN [2003] (crònica de Ramon Rubí de Marimón) 289-290; FLORENSA;GÜELL [2005] 49.

[7] Així ho declarava a l'encapçalar el testament que, llavors, es feu fer pel notari Jacint Bellera, "estant ferit de una pedreñalada y de algunes puñalades, de les quals estich entre lo portal de Sant Antoni de la present ciutat y lo restillo, ab gran perill de ma vida...". Biblioteca Universitària de

Barcelona [=BUB], ms. 992, f. 259-265. [Enric Coll]. Dies després, el notari Jaume Rondo feu inventari dels seus béns. Arxiu Històric de Protocols de Barcelona [=AHPB], *Llibre de Testaments*, 1638-1640, f. 8 i 12v.

[8] Llista dels nobles i feudataris que acudiren a Salses (1639), Archives Departamentales des Pyrenées Orientales [=ADPO], 1B, reg. 390, núm. 19; Memorial de les filles del Dr. Guerau (24 de setembre de 1642), ACA, C.A., llig.507; MUÑOZ;COLL [2004] 34.

[9] Testament, BUB, mn.902; ADPO, 1B, reg. 390, núm. 19; Memorial de les filles del Dr. Guerau (24 de setembre de 1642), ACA, C.A., llig. 507.

[10] Testament, BUB, mn.902.

[11] P.SEGISMUNDO DEL ESPÍRITU SANTO, C.D. *Monumentos a cerca de los sucesos pertenecientes a la provincia de los Carmelitas Descalzos de Cataluña, tutelada de S. Joseph*. Manuscrit núm. 992, de la BUB, f. 395-414.

[12] Informe del bisbe Veschi (5 d'abril de 1644), ACA, C.A., llig. 397; ROVIRA I GÓMEZ, SALVADOR-J. *Els nobles de Tortosa (segle XVII)*. Tortosa: Consell Comarcal del Baix Ebre, 1997, p. 135-138; ROVIRA I GÓMEZ, SALVADOR-J. *Els Nobles de Tortosa (segle XVIII)*. Tortosa: Centre d'Estudis Francesc Martorell, 1999, p. 91-96.

GENEALOGIES I FOTOGRAFIES

Per als genealogistes els arxius parroquials i els diocesans esdevenen un puntal bàsic per a bastir els arbres genealògics, siguin troncats o extensos. La satisfacció per conèixer els noms, la procedència i els oficis dels nostres avantpassats ens pot dur a recórrer llargues distàncies i passar hores i hores davant els llibres. Segons la mobilitat de les famílies, el temps esmerçat pot ser llarg, a voltes mitja vida, especialment quan sols es poden aprofitar les setmanes de vacances o algun dia lliure. A banda de l'obligat coneixement de la metodologia, hi ha el tema de la localització de les fonts, on es conserven o almenys saber si han estat destruïdes en el passat a causa de les guerres.

Amb l'esquelet a la mà i amb lectures prèvies de monografies històriques hom pot enfrontar-se amb el repte de reconstruir la vida econòmica i social de la família. El repte és gran, la tipologia documental s'eixampla. Hom cerca llibres amb índex com per exemple els manuals notarials i escriptures riques en informació, capítols matrimonials, testaments, donacions, inventaris etc. Dins els fons municipals la varietat també és gran: padrons d'habitants, valies, cadastres, amillaments, llesves militars, tot és útil per obtenir dades d'una persona. La informació oral també ens pot ajudar moltíssim per orientar les nostres recerques cap un camp o altre: si un rebesavi fou fabricant cal mirar en les matrícules industrials, si fou regidor o alcalde cal revisar els llibres d'actes de l'ajuntament, si fou pagès cal mirar les seves propietats rústiques, etc.

Els arxivers són una peça clau per orientar els investigadors en aquest allau de paper, si són els qui realitzen els instruments de descripció poden encertar més les respostes a l'usuari i fer que aquest perdi el menor temps possible, un inventari mal fet provoca que hom hagi de demanar moltes capsas i potser al final no aparegui res d'allò que busca. Tot i la tecnologia actual, encara estem lluny d'aprofitar els seus avantatges. Val a dir que el primer pas és conèixer el

contingut dels arxius: les guies són una primera aproximació, després els inventaris i finalment els catàlegs. A nivell de Catalunya hi ha desigualtats territorials, pel que respecte als sacramentals alguns bisbats com els de Girona, Tarragona o Barcelona disposen de diverses publicacions, els notariaus els coneixem cada dia més gràcies a les edicions de la Fundació Noguera.

Ens cal millorar qualitativament les eines, per exemple la digitalització dels índexs dels protocols notariaus, dels padrons d'habitants, sacramentals, censos electorals,... En etapes, al cap de molts anys tindriem resultats espectaculars.

Darrerament les imatges han estat objectiu d'atenció per part de molts centres, la demanda de la societat sigui per editorials o televisió és molt elevada, les històries gràfiques són uns veritables bestsellers locals. Quan es tracta de fotografies antigues la identificació dels personatges es fa molt difícil en no tenir testimonis vius dels esdeveniments immortalitzats per la càmera. Pels genealogistes localitzar retrats fora de l'àmbit familiar resulta molt difícil, tret de fitxes de policia, de presons, de funcionaris, etc.

Alguna vegada però hom es troba amb agradables sorpreses: en els expedients de quintes de Reus de l'any 1917 (nascuts el 1896) conservats a l'Arxiu Comarcal del Baix Camp junt amb totes les dades personals com nom, cognoms, pares, lloc i data de naixement, ofici, estat civil, adreça, mesures d'alçada i de tòrax, malalties, signatura, s'hi afegí la fotografia. El volum enquadernat disposa de rúbrica o taula alfabètica dels soldats, per la qual cosa la consulta és molt ràpida.

JOSEP M. GRAU PUJOL, arxiver.

Societat Catalana de Genealogia, Heràldica, Sigil·lografia, Vexil·lologia i Nobiliària

[ANC, C. Jaume I, 33-51, de Sant Cugat del Vallès (08.195), tf.: 93-589 77 88 (extensió 8227).
em.: scggenealogia@gencat.net, web: www.scggenealogia.org.]

Assemblees

La convocatòria d'Assemblea General Ordinària, serà el dia **30 de març de 2006**. Aquesta convocatòria anul·la l'anterior que, per error d'edició, fixava la data de l'Assemblea el dia 30 de maig de 2006. Aquesta modificació afecta també a l'Assemblea General Extraordinària, que per motius de calendari del nostre President i maduració del contingut a examinar, resta fixada per la data del 8 de juny a les 6,30 de la tarda amb motiu de la presentació de la proposta, i aprovació si s'escau, realitzada per la Junta de Govern sobre la modificació dels Estatuts de l'Entitat, per tal d'adaptar-los a la realitat social actual i a la Normativa vigent.

L'Assemblea General Ordinària de l'any 2005, que serà el 30 de març de 2006, a les 7h. de la tarda en primera convocatòria, i a les 7'30h. en segona convocatòria a la seu de la Societat, ANC, Jaume I, 33-51 de Sant Cugat del Vallès.

L'ordre del dia serà el següent:

1. Lectura i aprovació de l'acta anterior
2. Memòria de secretaria
3. Memòria de les seccions
4. Balanç econòmic, de tresoreria i pressupost
5. Aprovació i renovació de càrrecs de la junta de govern
6. Precs i preguntes

Jornada Divulgativa

La *IV Jornada Divulgativa* de la SCGHSVN, es celebrarà el dissabte 13 de maig, coincidint amb les Jornades de Portes Obertes de l'ANC.

Llibre

A punt de sortir el núm. 6 de la col·lecció "Assaig", que ha estat repartit entre els socis: TEY, ROSER. *El cos humà i els animals a l'heràldica catalana*. Barcelona: SCGHSVN, 2006 (Assaig, 6).

El què en queda del fons parroquial de Vespella

Durant la passada guerra civil (1936) es cremà l'arxiu parroquial de l'església de Sant Miquel Arcàngel de Vespella de Gaià, per això els llibres s'inicien el 1939, tret de les partides reconstruïdes des de 1918 a partir de les còpies existents al Palau Arquebisbal. Gràcies a la concentració de fons de la dècada anterior dictada pel cardenal Vidal i Barraquer es salvaguardaren a Tarragona els documents més antics (segles XVI-XVIII), entre els que destaquen més d'una vintena de manuals notariais de l'escribania comuna i els sacramentals de la mateixa època.

Ignorem les circumstàncies, però l'ajuntament de la vila aconseguí recuperar en una data desconeguda, part d'aquest fons: un registre d'òbits del 1763-1807, dos llevadors de censals (1803-1865), un volum de l'administració de l'obra del temple i del mont de pietat (1766-1869) i un altre de culte de l'església (1853-1861). El 1996 en fer-se el dipòsit del fons municipal a l'Arxiu Històric de Tarragona, gestionat per la Generalitat de Catalunya, també es traslladarà en aquest centre aquest petit fons parroquial, on actualment el poden consultar els estudiosos, sigui per recerques genealògiques com per història de l'església.

[JOSEP M.GRAU PUJOL, arxiver]

Tractament del fons documental De Muller, de l'Arxiu Històric de Tarragona

La casa d'exportació de vins fundada a Tarragona el 1851 i adquirida el 1975 per l'empresari Pere Martorell, ha generat un arxiu documental de 173 metre lineals (1.750 volums, més lligalls i plànols i 889 fotografies), que el 1995 fou dipositat a l'AHT. S'ha efectuada la seva ordenació i classificació (més de 8.000 registres), que posats a consulta donaràn molta notícia sobre aquesta firma. L'empresa la fundà August de Muller de Ruinart de Brimont, el 1920 l'heretà Xavier de Muller de Ferrer, marquès de Muller, i passada la Guerra Civil la presidí Joaquim de Muller d'Abadal, últim propietari, artífex del dipòsit a l'AHT. Els documents aporten força dades sobre aquesta família que, originària de la Xampanya francesa, acabà arrelant-se a la vida social i civil de Tarragona.

[AHT. Butlletí, 8, 2-3]

Es digitalitza el fons de pergamins de l'Arxiu del Marquès d'Alfarràs

Gràcies al conveni sigant amb el marquès d'Alfarràs Sr. Lluís Desvalls Maristany i l'Arxiu Nacional de Catalunya, aquesta institució arxivística ha procedit, d'ençà el 1995 a la restauració i descripció dels pergamins del seu arxiu patrimonial. Deu anys després, s'ha efectuat la comesa amb les més de 4.500 unitats documentals, que abasten un període entre els segles XI i el XVII. Els Desvalls foren un llinatge de cavallers lleidatans que ensenyoriren Poal i Giminells, documentats des del segle XIV, tanmateix, el fons està compost igualment pels arxius de les famílies que es vincularen amb els Desvalls, com els Masdovelles (Castlans de Vilafranca del Penedès), els Llupià (marquesos de Llupià i senyors de múltiples indrets al Rosselló), els Icard (senyors de Torredembarra i Vespella de Gaià), els Roger (senyors del castell de Montpalau), Vallseca (senyors de la Torre Sobirana d'Horta), els Ribes (hereders del patrimoni dels Boixadors, senyors d'Alfarràs), etc.

[*Arxius*, 44, 9-10; *ANC. Butlletí*, 12, 6]

Ingressos arxivistics de fons patrimonials nobiliaris

A l'Arxiu Nacional de Catalunya, han ingressaten el decurs de 2005, 203 pergamins de la família Galí (1315-1647), mig metre lineal de la Casa Ducal de Sessa, relativa a les senyories de Calonge i Palamòs (1601-1800), i diverses certificacions de càrrec, de fidelitat i salconduits dels Ferrer, barons de Savassona (1712-1718).

[*ANC. Butlletí*, 12, 10]

Curs pràctic de paleografia a la Bisbal d'Empordà, i d'Institucions i documentació medieval i moderna, a Girona

L'Arxiu Comarcal de la Bisbal organitzà un curs pràctic de paleografia entre la segona meitat del mes d'octubre i la primera de novembre. S'impartí els dissabtes pel matí, i anà a càrrec dels dos professors de la UAB Antoni Iglésias i Fonseca i Xavier Gil i Román. El curset tingué una durada de 15 hores; s'hi lliurà un dossier, i als que hi assistiren un mínim d'un 80 % de les classes, un certificat d'assistència. Els alumnes de la UdG que hi assistiren, poden canviar-lo per ½ crèdit de lliure elecció.

Per la seva banda, l'Arxiu Històric de Girona, en col·laboració amb el Centre de Recerca d'Història Rural de la UdG organitzà el mateix mes de novembre, el curs "Institucions i documentació a l'època medieval i moderna", impartit per professors d'aquest centre universitari. El curs tenia com a objectiu aclarir les funcions i l'organització de les institucions de govern del país, Diputació, Batlle local i General,

l'administració de Justícia, etc., que han estat les que han generat la major part de documentació existent.

[Arxius, 44, 13]

Classificació del fons personal de Pelagi Negre i Pastell

Dipositat l'any 1990 a l'Arxiu Municipal de Girona, el fons documental pertanyent a l'historiador Pelagi Negre i Pastell, serà classificat per una arxivera contractada per a aquesta comesa. La documentació fa referència al patrimoni familiar dels Negre, d'Aiguaviva, Quart, Fornell de la Selva, Castelló d'Empúries i altres poblacions (segles XVI-XX), i es preveia llesta per a la consulta pública a finals de 2005.

[Arxius, 44, 15]

Curs d'introducció a la Genealogia

Impartit per Valerià Labara, soci de la SCGHSVN i diplomad en Genealogia, els dies 11, 18 i 25 de novembre es celebrà a l'Arxiu Comarcal del Vallès Oriental un curs d'introducció a la Genealogia, destinat als interessats en perfeccionar la tècnica de recerca i formació d'un arbre genealògic.

[Arxius, 44, 20]

El Tratado de Heráldica Eclesiástica en relación con la Iglesia Española

Ens informa Fernando del Arco y García, de la pròxima aparició del seu *Tratado de Heráldica Eclesiástica en relación con la Iglesia Española*, de cara a reservar-ne per aquells que n'estiguin interessats. L'obra es divideix en quatre capítols: I – “La Heráldica y su evolución”, II – “El blasón eclesiástico”, III – “Insignias de las dignidades de la Iglesia”, IV – “El timbre en los blasones eclesiásticos”, i clou amb un glosari, índex onomàstic i bibliografia. Tindrà 231 pàgines i reproduueix 157 figures, entre les quals, la de l'escut de Sa Santedat Benedicte XVI. Els interessats poden fer-ne una inscripció prèvia, contactant amb del Arco, al C. Juanelo, 12, 4t. (28.012 – MADRID).

RECENSIONES

* Darrera de cada esment a un gràfic d'informació genealògica, hi afegim, codificades, unes dades mínimes: AG = *Arbre Genealògic* (AGs, *simplificat*), TBV = *Taula Bilineal Vertical*; TC = *Taula de Costats*; TUV = *Taula Unilineal Vertical*, TVD = *Taula Vertical Desplegada*, TBGI = *Taula Bilineal per Generacions Invertides*, TA = *Taula d'Aboville*, TDH = *Taula Descendent Horitzontal*, TES = *Taula de l'Escala*, TEX = *Taula d'Exponents*, THO = *Taula Horitzontal Ordinària*, TMT = *Taula de Mergery de Tupigny*. A continuació, hi posem les dates extremes, separades per una barra i, finalment, el nombre de generacions pel de membres que hi ha, separats per un 'x']

** En aquesta primera entrega de MISSIVA.com, recollim les recensions aparegudes durant 2005, tret d'alguna excepció.

ROVIRA I GÓMEZ, SALVADOR-J. *La baixa noblesa de la Conca de Barberà a l'edat moderna*. Montblanc: Centre d'Estudis de la Conca de Barberà, 2005. 238 p.

Ja fa uns 15 anys, el Dr. Rovira Gómez decidí d'orientar les seves passes d'investigació a l'estudi i anàlisi de l'estament nobiliari d'àmbit tarragoní. Descobrí llavors, que estava gairebé tot per fer, i que els pocs llinatges estudiats eren pobre mostra d'un total que valia la pena redescobrir. Amb la informació genealògica ben be inèdita i les famílies nobles encara per bastir, trist llegat en el panorama historiogràfic del nostre país, Rovira Gómez hagué de canviar de xip, i postposar la feina de disseny d'arquitecte, per la de construcció de paleta, o sigui, l'anàlisi d'unes dades encara per descobrir, per l'extracció i posta en coneixement d'aquestes dades. D'ençà, la seva tasca ha estat, a més d'ingent i incansable, exemplar i meritòria, puix que ha publicat nombrosos llibres i articles rescatant de l'oblit famílies, llinatges i personalitats, i donant a conèixer les genealogies inèdites de totes les famílies patrícies de: Alcover (Arxiu Històric de Valls, 1993), Altafulla (Centre d'Estudis), Reus (Diputació, 1994, Associació d'Estudis Reusencs, 2001), Tarragona (Cercle d'Estudis Guillem Oliver, 2000; Centre d'Estudis d'Altafulla, 2003), Tortosa (Consell Comarcal del Baix Ebre, 1996 i 1997, Centre d'Estudis Francesc Martorell, 1999), Valls (*Historia et Documenta* 6, 2000), etc. Li toca aquest cop a la Conca de Barberà, de la ma del seu Centre d'Estudis.

El llibre sobre la noblesa Conquença segueix paràmetres idèntics als seus antecessors. Després d'una breu introducció històrica sobre el territori, població i societat, va desgranant, llinatge a llinatge, l'obra i gràcia de tots els seus membres, amb

cura d'especificar en allò més possible, naixement, matrimonis, mort, herències, successions, descendents, honors, etc. Cada capítol exposa una família i clou amb l'arbre genealògic que ajuda a copsar gràficament el text, i en aquest punt cal felicitar l'editora, que ha sabut dissenyar-los força aclaridorament. Un cop acabades d'exposar totes les famílies nobles: Aguiló (AG, 1664/1870, 6x27), Alenyà, Batlle (AG, 1629/1804, 5x71 i AG, 1765/1772, 3x14), Bellver, Bunyol, Calders, Castellví (AG, 1537/1806, 8x41), Desclergue (AG, [p.s.XVI]/1685, 7x30), Foraster (AG, 1723/1802, 3x15), Gendre, Jaques (AG, [p.s.XVII]/1781, 5x25), Josa (AG, 1696/1798, 4x20), Llordat (AG, [s.XVI], 4x10), Mediona (AG, 1479/1603, 4x42), Minguella (AG, [m.s.XVII]/1797, 6x22), Montaner, Montserrat, Pedrolo (AG, 1602/1796, 6x30), Ribes (AG, 1694, 4x10) i Vilafranca, i d'aplegar, a continuació, les notícies esparses d'alguns més (Conesa, Ferrer, Gómez, Massot, Merlès, Mestre, Roca, Puig, Recasens, Ricard, Rocajulià, Roig, Santgenís, Soldevila i Talavero), l'autor tracta, en capítol a banda, els aspectes econòmics, confegint un balanç integral de l'evolució econòmica i patrimonial dels llinatges exposats, i, per tant, de la noblesa local.

L'últim capítol està reservat als aspectes familiars, polítics i socials, interessant apartat on es pot realitzar per fi, l'anàlisi històric de l'estament. En ell, es poden consultar inestimables dades sobre la política matrimonial de les famílies nobles (aliances, pactes, dots, escreixos), i les estratègies de col·locació de llurs membres, a l'Església, a l'Exèrcit, o aquells que destacaren com a mecenes culturals. No s'obiden els obligats apartats dedicats a les fonts treballades i a la bibliografia consultada, i és molt d'agraïr que la present edició no hagi negligit un acurat índex toponímic, onomàstic i de matèries, inexcusable avui per avui en qualsevol obra d'investigació històrica.

Cal advertir, que en aquest volum apareixen únicament les famílies afocades a la Conca estricta, ometent tots aquells llinatges pertanyents a la Segarra, i que la noblesa a què es refereix la present monografia és la menuda, com molt bé indica el títol. Com també molt bé explica l'autor en la introducció, es reserven els llinatges de l'alta noblesa conquesca o noblesa titulada (els comtes de Santa Coloma, els de Savallà, els de Vallcabra, els de Montagut, els barons de Vallespinosa, etc.) per a una propera ocasió, i en dona un tast en poques pàgines, amb bagatge bibliogràfic inclòs, que deixa el regust burxant en la impaciència. És per això que ens complau confiar que aviat apareixeran el que es poden considerar noves entregues, i que juntes constituirán una peça

imprescindible per a montar el trancaclosques de la noblesa a Catalunya. L'estudi de la noblesa conseqüència podrà esdevenir així, un eina a tenir en compte en posteriors estudis d'abast nacional.

[MG: Presentació del llibre a la seu del Centre d'Estudis de la Conca de Barberà, Montblanc, 2004]

MOLAS RIBALTA, PERE. *L'Alta noblesa catalana a l'Edat Moderna*. Vic: Eumo, 2004, 218 p.

Monografia que ofereix una exposició amb els principals trets de les grans nissagues de la noblesa catalana dels segles XVI-XVIII. En un estil planer i documentat, l'autor va tocant tots els aspectes més importants de cada família, condensant en petits capítols la seva evolució històrica.

En un primer bloc, presenta els grans llinatges propis del segle XVI, l'almirall de Castella, els Requesens, els ducs de Cardona i la seva descendència a la Casa d'Aragó, la resta de Cardones (senyors de Bellpuig, barons de Sant Boi i portanveus del Governador), els Montcada marquesos d'Aitona i els marquesos de Camarasa.

En un segon bloc, toca la següent centúria, i ho fa dividint aquest espai cronològic en un 'abans' i un 'després' de la Guerra de Separació. Primerament, les nou cases comtals noves (Guimerà, Vallfogona, Montagut, Peralada, Savallà, Cartellà, Erill i Santa Coloma), i després, la noblesa emergent després de la Guerra de Separació (on a l'inici de cada exposició familiar, apareixen els serveis a la Corona durant el conflicte, que van fer valdre la promoció), comtes de Robres, Solterra, Creixell, Llar, Darnius, marquesos de Rupit, Tamarit, Vilanant, Cerdanyola, Sentmenat, Castellldosrius, Rubí i Besora, i altres nissagues sense títol.

El tercer bloc, queda reservat al govern dels Borbons: títols concedits per Felip V (marquesos de Barberà, Ciutadilla, Aimeric, Alfarràs, Gironella, Castellbell, Cartellà, Moja, Benavent, Llupià i Argençola, amb un apartat dedicat a la família Potau; l'etapa del comte-arxiduc (els Alemanys, Amats, Torrelles, etc.); l'etapa posterior a 1714 (Catà, Ivorra, Despujols, Peguera, Dusai, etc.), i els Barons.

Finalment, sota l'enunciat "La sociabilitat Nobiliària", tanca el volum un bloc de capítols en els que destaquen diversos aspectes concrets de l'estament, com els dels hostes reials, les visites de la noblesa, el paper de les dames, els jocs d'armes, els

cavallers de les Ordes Militars, la Religió, la Mort, la Cultura, i com a cloenda “La noblesa vista pel baró de Maldà”, tirant de veta, és clar, del famós Calaix de Sastre.

L’assaig del professor Molas està concebut en aquest estil sintètic, directe i ben documentat, amb el que ja va oferir la seva *Catalunya i la casa d’Austria* (Curial, 1996), i molts altres articles de llinatges catalans.

[MG]

ROVIRA I GÓMEZ, SALVADOR-J. *La baronia de Torredembarra a l’edat moderna*. Torredembarra: Patronat Municipal de Cultura, 2003 (Memòries de la Torre, 2).

L’estudi de les senyories, una a una, és una d’aquelles signatures pendents que ens venen al cap quan llegim una monografia que n’exposa alguna, sobretot si el tractament que l’autor li dona és correcte, exhaustiu, rigorós i complet. La baronia de Torredembarra, va ser fruit d’un projecte becat (la II Beca de Recerca Històrica de Torredembarra Manuel Crehuet), a través del qual l’autor aborda el tema baronial de la vila torrenca, a través de dos grans blocs: la família que la va ensenyorar, i la realitat del propi senyoriu.

Els llinatges que l’ensenyoriren, des de mitjans segle XIV, van ser els Icart primer, i els Queralt a partir de la segona meitat del segle XVII. Són llinatges que ja compten amb bibliografia considerable, i a la qual, Rovira i Gómez afegeix les dades que n’ha extret dels protocols notariais, de forma que, titular a titular, pot anar desenvolupant petites biografies enllaçades totes en el comú denominador de la baronia torrenca. No falten, els arbres genealògics (actualitzats) dels Icart (AG, [s.XVII]/1654, 7x54) i dels Queralt (AG, 1642/1865, 7x49).

La resta de l’assaig s’ocupa dels principals aspectes de la baronia: l’administració senyorial (batlles, cúria del batlle), dels drets senyorials (dineraris –censos, taxes, lluïsmes-, de treball, d’espècies –delmes, quarteres de blat, tasques-), dels monopolis senyorials (forns de pa, molí), del dret de capbrevar, del patrimoni immoble de la família, de les Salines, dels establiments emfitèutics (dels quals adjunta un quadre dels concedints entre 1756 i 1806), etc. Destaca el capítol dedicat al Castell Nou, que ultra descriure-lo, en tracta de les obres que sofrí en el segle XVI (amb dades extretes de la documentació parroquial), l’inventari de 1803, la seva alienació i l’estat actual. Les

relacions dels senyors de Torredembarra amb els vassalls, és un aspecte tingut en compta per l'autor, al que dedica un altre dels capítols, ja que, com solia ser, mai van ser prou bones. Toparen interesos senyorial amb vilatans en diverses ocasions, donant lloc a uns capítols el 1520, la concessió de *juy de prohoms* el 1584, una concòrdia el 1626 i diversos enfrontaments al final ja de l'antic règim (1799, 1808, i amb el Trienni Liberal).

La fi de la baronia s'esdevení amb l'extinció de les jurisdiccions senyorial, amb la Llei de 26 d'agost de 1837, que ratificava definitivament el decret de les Corts de Cadis de 1811.

[MG]

www.bohigas.com "Portal Gironí d'Història i Genealogia"

Aquesta web (patrocinada per la Diputació) difon gran quantitat de notícies de tipus cultural (patrimoni, arquitectura, monuments, arxius, documents, publicacions, etc.), i a la columna de la dreta, ofereix la ressenya de les principals publicacions del sector, monografies o revistes. Conté rellotge digital, recercador (propi i del Google), i diverses seccions (al marge esquerre): Fòrum, Genealogia, Història, Masos, Arqueologia, Disciplines, Documentació, Terminologia, Notícies, Biblioteca, Curiositats, Altres webs, Agenda i Estadística. Totes s'inicien amb una introducció explicativa, amb diversos enllaços que menen als aspectes de l'enunciat. En el de Genealogia (fins a 19 enllaços) aporta una taula on consten fins a 191 llinatges (en tres caselles: nom, lloc i ofici, i dates extremes), en 50 dels quals s'hi adjunta la Taula Unilineal Vertical. Quasi tots són pagesos, amos de masos o menestrals, éssent l'excepció els Albertí (cavallers de la Torre d'Albertí, a Llagostera), els Bou (ciutadans honrats, d'Ullastret), els Ciurana (cavallers, de Riudebitlles), i els Salvà (mercadors, batlles i, finalment, cavallers, de Cassà de la Selva). Aquesta site és d'obligada consulta per aquells que desitgin estar informats de les novetats editorials i culturals de les terres gironines.

Fons documentals

FONTANALS JAUMÀ, REIS I MOLINA EGEA, MONTSERRAT. "Catàleg del fons de Queralt de la Biblioteca de Catalunya". *Recull, Associació Cultural Baixa Segarra, Santa Coloma de Queralt*, 9 [2005] 7-67.

El fons dels comtes de Santa Coloma de Queralt, va ser adquirit per compra a un advocat gironí a principis de la dècada dels 30 del s. XX i dipositat a l'Arxiu de la Biblioteca de Catalunya. Ja n'havien publicat un catàleg en un número anterior del *Recull* (el núm. 3), però es torna ara a

publicar, elaborat en base a la ISAD(G) i degudament actualitzat. Seguint l'estructura d'aquesta norma de classificació homologada internacionalment, es van relacionant les peces que componen el fons, des del s. XIII al XIX, partint d'un quadre de fons amb 9 punts: Llibres espèculs, Genealogia i heràldica, Documentació personal i familiar, Administració del patrimoni, Correspondència, Plets i documentació judicial, Documentació eclesiàstica, Protocols notariais, Documentació municipal i Altres. Testaments, memòries, cartes, àpoques, compra-vendes,

capbreus i sobretot molta documentació de caire econòmic, és el que compona majoritàriament el fons, no tan solament el pertanyent a la nissaga dels Queralt, sinó també als llinatges que s'hi vincularen o entroncaren, Gurrea, Desbach, Aguilar, Gravalosa, Mir Arnau, Safont, etc.

[MG]

ARNALL I JOAN, M. JOSEPA; GIRONELLA I DELGÀ, ANNA (est. i ed. a c.d.). *Lletres reials a la ciutat de Girona (1517-1713)*. III i IV. Barcelona: Fundació Noguera, 2005. 2.092 p.

Tercer i quart tom del catàleg de lletres reials de l'Arxiu Històric de la Ciutat de Girona (continuació dels I i II, on es transcriviren 700 peces entre 1293 i 1515), que aporta 1.130 lletres més, corresponents als anys de l'època moderna. La informació que proporcionen les missives reials, s'emmarquen en les diverses crisis polítiques, militars i socials del país, i a través d'elles es pot fer un seguiment de l'actuació dels principals prohoms i famílies nobles de la ciutat.

[MG]

MUTO, GIOVANNI. "La 'disciplina dell'arme'. Testi cinquecenteschi napoletani sull'educazione militare e sull'arte della guerra". en: ANATRA, BRUNO e FRANCESCO MANCONI (a c.d.). *Sardegna, Spagna e Stati italiani nell'età di Carlo V*. Roma: Carocci editore, 2005, 117-130.

Repàs a la tractadística militar itàlica del s. XVI, a través de l'anàlisi de les obres de Maquiavel, Mario Galeota, Bernardino Bombini, Federico Grisone, Giovanbattista i Pirro Antonio Ferraro, Giordano Rusto, etc. L'autor mostra preferència pels diversos enfocaments sobre l'actitut i participació de la noblesa en l'art de la guerra, integrada en l'arma de la cavalleria.

[MG]

Genealogia

BASEGODA PINEDA, ENRIC. "Els senyors del castell de Sant Mori al segle XV". *Annals de l'Institut d'Estudis Empordanesos*, Figueres, 38 (2005) 139-157.

L'autor proposa confeccionar una breu història de les famílies que ensenyoriren Sant Mori durant el s. XV i la primera meitat del XVI, els Vilagut i els Rocabertí, barons de Cabrenys. A

través de la recerca als arxius, es pot recomposar la trajectòria política i militar d'ambdúes nissagues, privilegis i honors rebuts de la Corona, i la seva relació amb el feu santmorí. L'article clou amb sengles esquemes genealògics, dels Rocabertí de Cabrenys (AG, 1385/1545, 5x24), i dels Vilagut (AG, 1428/1449, 3x12).

[MG]

GÜELL, MANEL. "Juan de Pallavicino i la destrucció de Montblanc el 1651". *Aplec de Treballs*, Centre d'Estudis de la Conca de Barberà, Montblanc, 23 (2005) 57-70.

Al voltant d'aquest personatge, l'autor exposa els antecedents socials, econòmics i polítics dels Pallavicino hispànics, que s'iniciaren a finals del s. XVI quan s'instal·laren a Toledo com a factors i assentistes de la Corona. La segona meitat del treball està dedicada a Juan de Pallavicino y Ramírez de Haro, en la seva faceta política, com a governador de Tarragona, i militar, lluitant a la Guerra dels Segadors del costat de Felip IV, com a mestre de camp i general d'artilleria. Es presta especial atenció al seu pas per Montblanc (on feu derrocar les muralles i l'església) i la seva participació en el setge final de Barcelona. A la última pàgina, s'aporta l'arbre genealògic de la família (AG, 1425/1644, 8x31).

[Josep M. Grau]

GÜELL, MANEL. "Els Judice de Rapallo, armadors, oficials reials, militars i castlans de Tamarit". *Estudis Altafullencs*, 29 (2005) 31-48.

Article sobre l'evolució històrica d'una família genovesa afincada a Barcelona des de la segona meitat del s. XVI. Els primers membres feren fortuna i obtingueren honors i privilegis servint a la Corona hispànica com armadors i posteriorment com generals i almiralls. La tercera generació ve representada per Francesc Judice Spinola, noble barceloní que fugí a Madrid a l'esclatar la Revolució de 1640, però que seguí la carrera de les armes, arribant a capità i a mestre de camp del terç de la Diputació. Amb la seva mort (el 1653, en el setge de Camprodó), s'extinguí la nissaga, la successió de la qual passà als Vilana. S'adjunta un arbre genealògic d'aquests Judice (AG, 1624/1681, 6x19).

[Josep M. Grau]

ROIG VIDAL, JOAN. "Els nobles d'Alcanar al segle XVIII". *Raiils*, Ulldecona, 21 (2005) 112-133.

La noblesa canareva al segle XVIII, estava constituïda únicament per dos llinatges, els Anglès i els Caballero. D'aquests dos llinatges, l'autor en va explicant, titular a titular l'evolució històrica i familiar, acompanyant, és clar, els corresponents arbres genealògics (Anglès, p. 113, AG, 1726/1793, 3x21 i p. 114, AG, 1785/1821, 3x15; i Caballero, p. 120-121, dos AG, 1757/1808, 4x28). Clou l'aportació amb annexes documentals (l'acte d'armar cavaller Jeroni Anglès Pastor, i alguns testaments). L'autor ha bastit la seva investigació amb la consulta d'arxius com el la Corona d'Aragó, el Diocesà de Tortosa, l'Històric Nacional, l'Històric de Tarragona o el Parroquial d'Ulldecona.

[MG]

Heràldica

POYO I CREIXENTI, ANTONI. "Escuts heràldics de Vilafranca del Penedès (I)". *Del Penedès, Vilafranca del Penedès / Vilanova i la Geltrú*, 11 (Primavera· Estiu 2005) 19-39.

Exhaustiu repàs a la realitat heràldica vilafranquina, a través del registre i anàlisi d'escuts en paper, moneda, segells, fotografies antigues, exemplars de pedra, de fusta, de ferro o ceràmics, per tal d'aconseguir completar l'armorial de la vila.. L'autor exposa un acurat informe sobre l'evolució històrica de l'escut vilafranquí, amb els seus exemples, variants, modificacions, etc., amb especial incidència als trobats en monedes o en paper moneda. Hi ha les reproduccions de les quatre variants que s'han trobat, de diverses emissions de paper-moneda i manta dibuixos de monedes.

[MG]

BOFARULL I TERRADES, MANUEL. "Nissagues d'Albinyana". *Del Penedès, Vilafranca del Penedès / Vilanova i la Geltrú*, 11 (Primavera· Estiu 2005) 43-66.

El treball vol ser un estudi de la història del grapat de cognoms més representatius d'Albinyana. Malauradament, l'autor es limita a

fer una mescla entre censos antics i decimonònics, i bibliografia de la més variopinta, d'Heràldica, de Genealogia, de Nobiliària, d'Onomàstica, etc. (mai, en tot cas, un estudi genealògic complet de cada llinatge, que és l'únic camí que aportaria la rigurositat incontestable de la que aquest treball pateix). Gràcies a que a la primera plana, ja adverteix que "No tots els cognoms tenen escut, ni l'escut d'un cognom és el de totes les seves famílies", l'autor escapa del ridícul absolut quan, a mesura que tracta cada cognom, va assignant (si s'escau) un escut heràldic concret.

[MG]

Nobiliària

INDIANO, JORDI. "Introducció a la presència portuguesa en terres gironines durant la Guerra Civil Catalana del segle XV (1462-1472)". *Annals de l'Institut d'Estudis Gironins*, XLVI (2005) 83-97.

Relació dels cavallers portuguesos que assistiren Pere IV el Connestable a la Guerra Civil catalana del s. XV. Després de restablert Joan II al tron, amb major o menor fortuna, van defensar llurs prerrogatives, honors i patrimoni, concedides pel monarca intrús. Es dedica un apartat a cada protagonista, aplegats en les famílies lusses dels Silva, Eça, Yáñez, Portocarrero, Sampaio, Obidos, Tondo, etc.

[MG]

BOLOS, JORDI. "Hug Roger, comte de Pallars: un guerrer a la Catalunya del segle XV". *Papers del Museu d'Història de Catalunya*, 13 (maig del 2005) [*l'Avenç*, 302 (Maig 2005)] 12-18.

A voltes de l'exposició del MHC "Muntanyes de rebel·lia. Hug Roger III i la fi de la Catalunya comtal", l'autor fa la biografia d'aquest militar, endinsada en uns esdeveniments bèl·lics, la Guerra civil de Joan II, i la campanya d'ocupació arrabassament del seu comtat, que marcaren el cant del cicne de l'època feudal catalana.

[MG]

CONEJO DA PENA, ANTONI. "Assistència hospitalària i defensa del territori al Baix Ebre: la fortalesa-hospital de Sant Jordi d'Alfama i

l'hospital del Perelló". Recerca, Tortosa, 8 (2005) 251-273.

Estudi de la fortalesa de Sant Jordi d'Alfama i de l'hospital del Perelló, establiments assistencials claus en el territori català. Van impulsar el poblament i el desenvolupament de la comarca, garantint-ne la seguretat. S'analitza la situació estratègica, a l'altra banda del coll de Balaguer, punt d'entrada d'invasors, i s'incideix igualment en la vida de la comunitat.

[Resum Recerca i MG]

BUYREU JUAN, JORDI. Institucions i conflictes a la Catalunya moderna. Entre el greuge i la pragmàtica (1542-1564). Barcelona: Rafael Dalmau, Editor, 2005, 495 p.

Encara que la intenció de l'autor, hagi estat oferir una visió de la conflictiva situació existent a la Catalunya dels primers Àustries, freturosos de recursos militars i embolicats en interminables guerres europees, i el paper que jugaren les institucions de govern del país, Buyreu no deixa d'indicar la posició cabdal de l'estament militar català al s. XVI.

L'assaig es pot dividir en tres blocs, el primer dels quals tracta de la repercussió a Catalunya de l'evolució de la Corona hispànica, i del paper de les Corts (1542/1564) en la vida política del país, fent una anàlisi del seu funcionament intern, i també del de la institució virregnal. En un segon bloc (capítol IV), Buyreu fa una excel·lent exposició sobre el fenomen del Bandolerisme, protagonistes, implicacions, causes i efectes, remeis, etc. En un tercer bloc, que abastaria els dos darrers capítols, s'analitza la incidència que va tenir entre els catalans la dinàmica bèl·lica de la Corona hispànica, en matèria d'allotjaments, mobilitzacions, condicions de vida dels militars, el cost de les fortificacions defensives, el comerç, etc. A les conclusions, s'exposen les relacions monarquia-Catalunya, sota ambdues òptiques.

[MG]

CARRIÓ ARUMÍ, JOAN "Ascens social i carrera militar a la Catalunya de l'Edat Moderna". Pedralbes, 23-I (2003 = 5è. Congrés d'Història Moderna de Catalunya. La societat Catalana. Segles XVI-XVIII. Identitats, Conflictes, Representacions. Actes) 395-414.

XVI-XVIII. Identitats, Conflictes, Representacions. Actes) 167-186.

L'article vol demostrar com les promocions nobiliàries entre finals del s. XVI i 1640 es basaven, en els mèrits militars que podien al·legar els aspirants. Mitjançant la documentació del Consell d'Aragó (ACA), l'autor troba una munió de casos que evidencien la freutra de la Corona per exemplaritzar els casos de catalans que es distingiren a les armes. En aquest sentit, resultaven efectius, no únicament els serveis prestats a les campanyes militars més importants (Granada, Flandes, Itàlia, i sobretot la defensa del Rosselló finisecular), sinó també la participació ocasional en els d'intel·ligència (espionatge).. L'autor dedica apartats específics a les promocions esdevingudes amb motiu de la participació en la campanya de Salses (1639), a la importància dels hàbits de els ordres militars i, finalment, amb Felip IV, l'alienació de títols.

[MG]

ROVIRA I GÓMEZ, SALVADOR-J. "Nova aportació al coneixement dels nobles siscentistes tortosins". Recerca, Arxiu Històric Comarcal de les Terres de l'Ebre, Tortosa, 8 [2005] 303-322.

Article a tall d'adenda de l'obra que aquest mateix autor te publicada sobre els nobles de Tortosa dels segles XVII (Consell Comarcal del Baix Ebre, 1997). En ell aprofita per donar a conèixer aquelles dades aconseguides amb posterioritat a l'edició de l'obra, i que complementen molts aspectes de les famílies i personatges que hi apareixen.

[MG]

CANALDA I LLOBET, SÍLVIA. "La família Fizes i el seu patronatge artístic". Pedralbes, 23-II (2003 = 5è. Congrés d'Història Moderna de Catalunya. La societat Catalana. Segles XVI-XVIII. Identitats, Conflictes, Representacions. Actes) 395-414.

Exposició sobre l'evolució social, política i econòmica d'aquesta família barcelonina (1628 – 1673), centrada en el seu genealogia i figura més destacada, Pere Fizes, que s'enriquí com assentista de l'Exèrcit felipista i aconseguí els privilegis necessaris per entrar al restringit cercle nobiliari del país. Els seus negocis i patrimoni, li

permeteren ostentar una bona posició social, i també exercir de notable mecenes del seu temps.

[MG]

PÉREZ SAMPER, MARÍA DE LOS ÁNGELES. "Vida cotidiana y sociabilidad de la nobleza catalana del siglo XVIII: el Baró de Maldà". *Pedralbes*, 23-I (2003 = 5è Congrés d'Història Moderna de Catalunya. La Societat Catalana, segles XVI-XVIII: Identitats, Conflictes i Representació. Actes) 433-476.

A través del famós *Calaix de sastre* del baró de Maldà, entre 1769 i 1799 (Curial, 1988, 1989 i 1990) es recomposa l'escena diària d'un noble vuitcentista, titulat i plénament integrat en la comunitat social i política catalana del seu temps. S'introdueix una biografia de Rafael d'Amat i Cortada (p. 433-435) i s'analitzen les xarxes d'esapi i de relacions a través dels esdeveniments familiars i tota mena d'actes socials. El dibuix, es realitza en els seus detalls quotidians més íntims, amb especial atenció als aspectes culinaris, de la que l'autora n'és una bona experta. Afegeix, a tall d'epíleg, que el baró dedicava poc temps a l'administració del seu patrimoni, que confiava a administradors, i que matava el temps "en una vida de ocio" on les diversions i els entreteniments ocupaven la major part del seu temps.

[MG]

CONTIJOCH CASANOVAS, JOSEP M. "Un relat de Melcior de Potau, corregidor del Perú (segle XVIII)". *Aplec de Treballs*, Montblanc, 23 (2005) 71-80.

La descripció d'un manuscrit d'un membre de la família Potau, sarralencs ennoblits al s. XVII, dóna peu a l'autor per aportar alguns comentaris al voltant de la nissaga. Melcior de Potau Colón de Portugal, fill del regidor degà de Tarragona i cosí del marquès de La Floresta, desenvolupà el càrrec de virrei del Perú. Una filla seva es casà amb un notari Monfar, de Montblanc, un descendent dels quals és l'actual possessor del document.

[MG]

COLL, ANA MARIA. "El Tresorer de l'Exèrcit i Regne de Mallorca, Antoni Escofet Aloy: de Figueres a Mallorca. Extensió familiar i de poder

en el segle XVIII". *Pedralbes*, 23-I (2003 = 5è Congrés d'Història Moderna de Catalunya. La Societat Catalana, segles XVI-XVIII: Identitats, Conflictes i Representació. Actes) 591-604.

La biografia d'aquest destacat figuerenc, que feu carrera militar a l'exèrcit felipista i arribà a ocupar el càrrec de tresorer a Mallorca, ens mostra com, després de 57 anys de servei aconseguí entroncar amb la noblesa de l'illa. La segona part del treball està dedicada a la seva família, i hi exposa els lligams nobles de la consort i la descendència que n'hagué.

[MG]

PUIG TÀRRECH, ROSER. "L'explotació dels pous de gel de Vilaverd per la família Batlle a finals del segle XVIII". *Reboll. Butlletí del Centre d'Història Natural de la Conca de Barberà, Montblanc*, 7 (2005) 8-10.

Aportació a la història dels pous de neu, a través de la documentació dels Fons Moragas, de l'Arxiu Històric de Tarragona, on es conserva un quadern de comptes dels pous de Vilaverd i Rojals (1786-1788).. Els Batlle (CHB) posseïren un pou de neu a Montblanc (primera meitat del s. XVIII) i un altra a Rojals, els traspassos, costos i rèdits dels quals queda reflectit a la documentació.

[MG]

CARDONA, GABRIEL. *Los Milans del Bosch. Una familia de armas tomar*. Barcelona: Edhasa, 2005, 437 p.; i, "Los Milans del Bosch. Una familia de armas tomar". *Clío*, 48 (octubre 2005) 76-81.

Exposició del curriculum polític i militar de les quatre generacions més representatives d'aquesta nissaga catalana originària de Sant Vicenç de Montalt. Francisco Milans del Bosch, representant de la primera generació, lluità contra el Francès i, posteriorment, s'hagué d'exilar per llurs idees lliberals; la segona, ve representada per Lorenzo Milans del Bosch, general progressista que juntà les seves passes amb les de Prim; en la tercera, Jaime, fou un militar lleial a Alfons XIII, capità general de Catalunya protagonitzà la repressió de la CNT (1919-1920), i posteriorment fou governador amb Primo de Ribera i clausurà el F.C.Barcelona i l'Orfeó Català.

CANAL, ADRIÀ. “Resseña biogràfica de Don Carles de Sucre y d’Yve. Capdavanter en la defensa de Puigcerdà els mesos d’abril-maig de 1678 contra les tropes franceses del Duc de Noailles”. *Ceretania. Quaderns d’Estudis Ceretans*, 4 (2005) 251-252.

Nota sobre aquest personatge, militar i de la noblesa, i la seva intervenció en el setge de Puigcerdà de 1678.

[MG]

Sigil ·lografia

“El concurs per triar el segell de la Generalitat republicana”. *ANC. Butlletí de l’Arxiu Nacional de Catalunya*, 12 (octubre 2005) 4-5.

Notícia al voltant del concurs públic que la Generalitat republicana va convocar per tal de fixar el segell que la representaria (juliol de 1932-gener de 1932). La documentació que va generar aquest acte administratiu es conserva a l’ANC. Es dona notícia de l’ingrés del fons, del tribunal, del veredict, etc. Es reproduïxen sis propostes de segell presentades al concurs.

[MG]

BAYONA, LLUÍS; BUSCATÓ, LLUÍS. “El castell de Sant Miquel: actuació restauradora sobre el conjunt”. *Annals de l’Institut d’Estudis Gironins*, XLVI (2005) 183-200.

CANAL, J.; CANAL, E.; NOLLA, J.M.; SAGRERA, J. “El castellum uollosos del Puig de Sant Andreu (Ullastret, Baix Empordà). Vida i mort d’una fortificació carolíngia”. *Estudis del Baix Empordà*, 24 (2005) 5-54.

CARRIÓ-ÍNVERNIZZI, DIANA i PALOS PEÑARROYA, JOAN LLUÍS. “El príncep mecenas entre el *otium* y el *negotium*. Un discurso de Roberto Mazzucci (1671) para Pedro Antonio de Aragón”. *Pedralbes*, 23-II (2003 = 5è Congrés d’Història Moderna de Catalunya. *La Societat Catalana, segles XVI-XVIII: Identitats, Conflictes i Representació. Actes*) 415-432.

CERRO NARGÁEZ, RAFAEL. “Sociologia professional de una élite letrada: los alcaldes mayores de Tortosa (1709-1808)”. *Pedralbes*, 23-I (2003 = 5è Congrés d’Història Moderna de Catalunya. *La Societat Catalana, segles XVI-XVIII:*

Identitats, Conflictes i Representació. Actes) 263-283.

FARGAS PEÑARROCHA, Mª ADELA. “Código y realidad de la construcción política de la familia. Catalunya, siglos XVI-XVII”. *Pedralbes*, 23-I (2003 = 5è Congrés d’Història Moderna de Catalunya. *La Societat Catalana, segles XVI-XVIII: Identitats, Conflictes i Representació. Actes*) 477-496.

FERNÁNDEZ TERRICABRAS, IGNASI. “De Reus a Roma: la família Robuster al segle XVI. Algunes reflexions sobre les estratègies familiars”. *Pedralbes*, 23-I (2003 = 5è Congrés d’Història Moderna de Catalunya. *La Societat Catalana, segles XVI-XVIII: Identitats, Conflictes i Representació. Actes*) 551-566.

FLORENSA I SOLER, NÚRIA; GÜELL, MANEL. “Pro deo, pro regi, et pro patria”. *La revolució catalana i la campanya militar de 1640 a les terres de Tarragona*. Barcelona: Fundació Salvador Vives Casajuana i Òmnium, 2005, 329 p.

GARCÍA SÁNCHEZ, BEATRIZ. “Las pinturas del salón noble de la Casa Castellarnau de Tarragona ¿reflejo pictórico del patrimonio de una familia?”. *Pedralbes*, 23-II (2003 = 5è Congrés d’Història Moderna de Catalunya. *La Societat Catalana, segles XVI-XVIII: Identitats, Conflictes i Representació. Actes*) 561-578.

GONZÁLEZ PÉREZ, JOAN-RAMON. “Estudi arqueològic del Castell de Barbens”. *Urtx. Revista Cultural de l’Urgell*, Tàrraga, 18 (2005) 26-62.

GRAU PUJOL, JOSEP M.T.; PUIG TÀRRECH, ROSER. “Relacions humanes entre Alcover i Montblanc en la segona meitat del segle XVIII”. *Butlletí. Centre d’Estudis Alcoverencs*, 104 (octubre-desembre 2003) 13-15.

GRAU I PUJOL, JOSEP M.T. i PUIG I TÀRRECH, ROSER. “Migració gironina a la ciutat de Reus (1820-1930)”. *Quaderns de la Selva*, 17 (2005) 127-146.

GRAU I PUJOL, JOSEP M.T. i PUIG I TÀRRECH, ROSER. “Una mostra del flux migratori de la Baixa Segarra i la Conca de

- Barberà vers Valls (segle XVIII)". *Recull*, Associació Cultural de la Baixa Segarra, Santa Coloma de Queralt, 9 [2005] 77-88.
- LLACH, EMMA. "El fons documental dels vescomtats de Cabrera i Bas i dels comtats d'osona i Mòdica: història d'una dispersió". *Revista de Girona*, 227 (novembre-desembre 2004) 79-83.
- LLINÀS, JOAN; MERINO, JORDI. "Sant Iscle i el castell de Vidreres". *Gavarres*, Vidreres, 7 (primavera-estiu 2005) 102-103.
- MALLORQUÍ, ELVIS. "Els Vescomtes de Cabrera, senyors de les Guillerries fins al mar". *Revista de Girona*, 227 (novembre-desembre 2004) 73-78.
- MAÑÉ I MAS, M. CINTA. *Catàleg dels pergamins municipals de Barcelona. Anys 885-1334*. I. Barcelona: Ajuntament, 2005 (Memòria de Barcelona), 291 p.
- MARCET, ALÍCIA. "El cas dels burgesos honorats de Perpinyà després de l'annexió a França". *Pedralbes*, 23-I (2003 = 5è Congrés d'Història Moderna de Catalunya. *La Societat Catalana, segles XVI-XVIII: Identitats, Conflictes i Representació. Actes*) 537-550.
- MATEU, JOAQUIM. "Troballa del fons patrimonial de les famílies Riquer i Lambert, d'Arbúcies ». *Perxada*, 37 (hivern, 2004-2005) 37-39.
- MOLAS RIBALTA, PERE. "Com es rebia un 'Grande' a Barcelona". *Pedralbes*, 23-II (2003 = 5è Congrés d'Història Moderna de Catalunya. *La Societat Catalana, segles XVI-XVIII: Identitats, Conflictes i Representació. Actes*) 375-394.
- MUÑOZ I SEBASTIÀ, JOAN-HILARI. "Les parròquies de la Ribera d'Ebre, segons la visita pastoral de l'any 1638". *Miscel·lània del CERE*, Centre d'Estudis de la Ribera d'Ebre, 16 (2003) 233-241.
- MUSET I PONS, ASSUMPTA. "Resistència pagesa i ofensiva senyorial a Capellades (segles XVI-XVIII)". *Pedralbes*, 23-II (2003 = 5è Congrés d'Història Moderna de Catalunya. *La Societat Catalana, segles XVI-XVIII: Identitats, Conflictes i Representació. Actes*) 115-122.
- PORTA I BALANYÀ, JOSEP M. "Els notaris de Santa Coloma de Queralt (segles XIII-XX). El retorn dels protocols notariais anteriors al segle XIX". *Recull*, Associació Cultural de la Baixa Segarra, Santa Coloma de Queralt, 9 [2005] 129-148.
- PORTA I BALANYÀ, JOSEP M. "Ingrés dels fons documentals judicials de Montblanc a l'Arxiu Històric Comarcal". *El Foradot*, Montblanc, 22 (juliol-agost 2005) 20-22.
- QUEROL DE QUADRAS, BORJA DE. "Las alegorías de las pinturas del salón de la casa de Josep de Bofarull i Miquel en la villa de Reus, ¿mentalidad del Sr. de Bofarull o del pintor Montaña?". *Pedralbes*, 23-II (2003 = 5è Congrés d'Història Moderna de Catalunya. *La Societat Catalana, segles XVI-XVIII: Identitats, Conflictes i Representació. Actes*) 607-628.
- QUEROL COLL, ENRIC; MUÑOZ I SEBASTIÀ, JOAN-HILARI. *La Guerra dels Segadors a Tortosa (1640-1651)*. Valls: Cossetània Edicions, 2004 (Fundació privada Duran-Martí, 2), 340 p.
- RÍOS LLORET, ROSA. "Imágenes de reinas: ¿Imágenes de poder? (siglos XV-XVII)". *Pedralbes*, 23-I (2003 = 5è Congrés d'Història Moderna de Catalunya. *La Societat Catalana, segles XVI-XVIII: Identitats, Conflictes i Representació. Actes*) 371-384.

AGENDA

Cicle de conferències: “Noblesa i Societat. La vida privada dels nobles catalans”.

(10 de gener de 2006 / 5 de juny de 2006 – ANC, C/ Jaume I, 33-51 (08.195 - Sant Cugat del Vallès)

Organitza: Institut d’Estudis Nobiliaris Catalans.

Lloc i hora de la conferència: Saló d’Actes de la planta baixa del Col·legi de Notaris de Catalunya, C/ Notariat, 4 (Barcelona), a les 20:00h.

Programa:

Data	Conferenciant	Conferència
10-01-2006	Teresa Vinyoles Professora de la UB.	“La vida als castells de la frontera amb l’Islam (segles XI-XIII)”
06-02-2006	Flocel Sabaté i Curull Catedràtic de la UB.	“La vida de les famílies de l’alta burgesia a la baixa edat mitjana (segles XIII-XV)”
06-03-2006	Mercè Aventin i Puig Professora de la UB.	« La vida a la cort dels monarques catalans (segles XII-XV) »
03-04-2006	Àngels Péres i Samper Catedràtica de la UB.	« Festes i saraus a les residències nobiliàries (segles XVI-XVIII) »
08-05-2006	Cabré i Monné, Rosa Professora de la UB.	“Vida privada de la noblesa catalana en el segle XIX”
05-06-2006	Margarida Aritzeta Professora de la URVT.	“Costums de la noblesa barcelonina a través del ‘Calaix de Sastre’ del baró de Maldà”

Cursos de la Societat Catalana de Genealogia, Heràldica, Sigil·lografia, Vexil·logia i Nobiliària, 2006

(7 de febrer / 14 de juny de 2006, ANC, C/ Jaume I, 33-51 (08-195 – Sant Cugat del Vallès)

Lloc dels cursos: ANC.

Matrícula: 50 euros el curs, amb descomptes per als socis, estudiants i per pacos de més d’un curs.

Programa:

	Curs	Professor	Dies	Horari
1	“Genealogia”	Valerià Labara i Ballestar	Dissabtes, 11, 18 i 25 de febrer, i 4 de març	10:00h. – 13:00h.
2	“La informàtica al servei de la documentació familiar i genealògica: el GDS”	Joaquim Casals i de Nadal	Dissabtes, 11, 18 i 25 de març	11:00h. – 13:00h.
3	“Heràldica”	Gerard Marí i Brull	Dimarts, 14, 21 i 28 de febrer, 7, 14 i 21 de març	18:00h – 21:00h.
4	“Iniciació a la Paleografia”	Juan José Cortés y García	Dimecres, 8, 15 i 22 de febrer, 1, 8, 15, 22 i 29 de març	19:00h. – 21:00h.
5	“Paleografia i diplomàtica”	Juan José Cortés y García	Dimecres, 19 i 26 d’abril, 3, 10, 17, 24 i 31 de maig, 17 i 14 de juny	19:00h. – 21:00h.
6	“Llatí tardà i medieval I (iniciació)”	Avel·lí André i Gabián	Dimarts, 7, 14, 21 i 28 de febrer, 7, 14, 21 i 28 de març, i 4 d’abril	19:00h. – 21:00h.
7	“Vexil·logia”	Avel·lí André i Gabián	18 i 25 d’abril, 2, 9, 16, 23 i 30 de maig i 13 de juny	19:00h. – 21:00h.
8	“Llatí tardà i medieval II (aprofundiment)”	Avel·lí André i Gabián	Dimarts, 18 i 25 d’abril, 2, 9, 16, 23 i 30 de maig, 6 i 13 de juny	19:00h. – 21:00h.

Curs Superior de Genealogia, 2006-2007. Tutoria de projectes personals d'investigació genealògica

(Sant Cugat del Vallès, abril 2006 – març 2007)

Organitza: SCGHSVN.

Dates i horaris: Curs impartit per internet, d'abril de 2006 a març de 2007, amb tutoria permanent, i sessions presencials durant el matí de dos dissabtes alterns de cada mes.

Contingut:

- Disseny d'un projecte d'investigació genealògica personalitzat per a cada alumne.
- Planificació de l'investigació i control del temps de realització del treball.
- Tutoria i assessorament personalitzat en la fase de recerca.
- Tècniques de treball i metodologia de la investigació genealògica.
- Direcció del projecte en funció dels objectius.
- Elaboració d'arbres i taules genealògiques.
- Redacció de textos genealògics.
- Coneixement dels centres de recerca bibliogràfica del país.
- Eines de recerca documental en arxius i bibliogràfica.
- Guiatge pormenoritzat de la fase de presentació de resultats.
- Presentació escrita i oral (i defensa si s'escau) dels resultats globals o parcials de l'estudi davant d'un tribunal, en un congrés científic...

Professor: Valerià C. Labara Ballestar.

Requisits alumnes: Ser soci i diplomat en Genealogia. Places limitades.

Quota: 475 €.

[www.scgenealogia.org]

IX Reunión Científica Fundación Española de Historia Moderna.

(Màlaga, 7-9 de juny de 2006)

Convoca: Fundación Española de Historia Moderna

Organitza: Universitat de Màlaga

Temes : Secció A – « Población y grupos sociales en el Antiguo Régimen »; Secció B – “Tradición versus Innovación en la España Moderna”.

Secretaria: congresomoderna2006@uma.es

Premi-Beca d'investigació Lucius Licinius Sura

Convoca: Consell Comarcal del Tarragonès

Projecte: Treball de recerca sobre la comarca del Tarragonès, en el seu conjunt, o dels municipis que la componen.

Dotació: 2.450 €

Termini: 7 de juliol de 2006

Secretaria: C. Les Coques, 3 (43.003 – TARRAGONA); tf.: 977-244500

[www.tarragones.org]

XVIII Premi Pere Lloberas

Convoca: Ajuntament de la Bisbal d'Empordà

Projecte: Treball d'investigació de qualsevol tema relacionat amb la Bisbal i/o comarca del Baix Empordà

Dotació: 6.000 €

Termini: 15 de setembre de 2006

Secretaria: Àrea de cultura, edifici El Mundial, C. Estació, 4, 1r. (17.100 – LA BISBAL D'EMPORDÀ);
tf.: 972 642 593

[www.labisbal.info/; www.irmu.org]

Congrés: La Corona Catalano-aragonesa a la baixa edat mitjana: Bernat de Fonollar, viceprocurador de Jaume II, senyor de Sitges i Campdàsens
(Sitges, 25 d'octubre de 2006)

Organitza: Grup d'Estudis Sitgetans

Col labora: Ajuntament de Sitges i Institut d'Estudis Penedesencs

[www.irmu.org]

Missiva.com no es considera responsable de l'opinió, tendència ideològica o contingut empíric que puguin semblar indicar o expressin els articles i col laboracions que ciberpublica. Missiva.com és un projecte personal, pensat, dissenyat, desenvolupat, omplert i gestionat per Manel Güell amb ajut dels seus col laboradors, oferint un espai web de contingut semiobert per acollir tota participació capaç d'aportar informació, debat, crítica, suggeriments, etc., amb els quals ampliar el coneixement de les ciències de les que s'ocupa la SCGHSVN. Existeix, en tot cas, el compromís tàcit de rigorositat pel que fa al tema de citació i referències bibliogràfiques, compromís que s'exigeix a tot col laborador que hi vulgui publicar. Aquesta publicació és gratuïta per a tots els socis de la SCGHSVN i demés interessats; no es cobra preu ni retribució, ni tampoc es paga cap aportació.

Missiva.com penjarà la revista a la site de la SCGHSVN, però no es fa responsable dels possibles danys ocasionats per interferències, desconnexions, virus informàtics, avaries telefòniques, sobrecàrregues, retrassos o bloquejos de la xarxa, o altres perjudicis del sistema electrònic, ni molt menys dels danys que puguin causar terceres persones mitjançant il·legítimes intromissions, fóra del nostre absolut control.